

Двері закрились. Вниз від невеликий коридор, що був покритий корінням. Скоро перед їхніми очима виникла кімната, бетонні стіни так само покривали коріння, підлога була покрита зруйнованими плитами. Серед кімнати стояв Анкоу, відкинувши голову він направив свої руки у нашому напрямку.

— Ви на першому Ярусі! Ви мали зустріти перших монстрів... Але я вирішив сам провести це випробування.

— Що за випробування?

— Гарне питання від лисого. Ихихихи...

— Не смійся, — прокричав Сава прикриваючи свою записину.

Дух прибризався до групи.

— Можна продовжити. Чудово тоді ось візьміть ці ключі.

В долонях кожного появились ржаві ключі розміром у долоню.

— А тепер відкрийте двері. У вас одна спроба, якщо не встигнете то підлога зламається і ті хто виживе зможе вернутись. Хаха.

На одній із стін почало рухатись коріння, відкриваючи всім можливість побачити десятки замків на стіні.

— Це жарт! Він просто сміється над нами, — Джош подивився на замки і на свій ключ.

— Ми не вгадаємо, краще трохи подумати, — жіночий голос потрохи стихав.

Всі підійшли і почали розглядати стіну аби знайти якісь зачіпки.

— Тримайте цей пісочний годинник, і спробуйте знайти свій замок.

Короткий сміх заповнив кімнату і зник.

— Давайте спробуємо, — Іллай підніс свій ключ до замків.

— Зупинись. — майже сикронно крикнули всі інші.

— Не спіши ми не впевнені який замок правильний, — висловив свою думку Карн.

Іллай обернувся до всіх:

— Так ми можемо до кінця часу думати який правильний.

Час минав і всі розказували свої догадки який з цих замків правильний.

— Може цей?

— Ні краще цей.

— А я думаю що цей...

Всі сперечались поки туман повільно розсіювався у годиннику.

- Все я спробую цей замок, — Джон потягнув руку з ключем до стіни.
- Зупинись ми ще не знайшли, — зупинив його Сава.
- Відчепись, ми ніколи не знайдемо справжній!
- Тоді ми маємо всі вибрати який замок і ключ використати.
- Це нічого не змінить, у нас немає вибору, — ключ знову направився до замка.
- Стій! — Сава схопив Джоша за руку.
- Не чіпай.

Використавши іншу руку Джош повалив його на землю. Падаючи Сава сам спіймав його за руку і разом з ним впав на землю. Злість нахлинула на канадця і він почав наносити удари в живіт Сави, поки він намагався прикритись руками. Дівчина закричала аби вони зупинились, побачивши як розвивається ситуація всі кинулись їх розтягувати по кутам кімнати.

- Нам треба рятуватись із цього місця! — прокричав Джон.

Залишилось мало часу, остання частина тумана почала зникати. Взявши ключі всі побігли до замків. Пару секунд і один з ключів відкриває замок.

- Ти знайшов його?
- Ха, я знав що тебе треба взяти, — промовив Іллай.

Карн дивився на пусту долоню в якій секунду тому тримав ключ.

(Невже мені повезло?)

Всі замки прийшли у рух, відкрившись один за одним вони падали на землю. Від стелі почала появлятись щілина темряви, що з кожним сантиметром ставала все більшою.

Завдання першої кімнати пройдено.

Ваша група може отримати скарби із цієї кімнати.

Бажаєте перейти в наступний ярус:

Так/Ні

Всі зразу сказали ні, скоро текст зник і посеред кімнати появилась скриня.

- Вітаю вас з проходженням завдання! — Анкоу pojavився за відкритими дверима.
- Невже я вгадав?
- Так і ні? Це був тест на сміливість і удачу, кожен замок можна було відкрити ключем. Лише дурень або сміливець поступить так в цій ситуації. Але ви пройшли і ось вам подарунок.

Група із злістю подивилась на духа, який крутив ними як хотів. Відкривши скриню появилось повідомлення.

Невідома група отримала скарби першої кімнати:

Кістяні інструменти

Ці знаряддя праці виготовлені із кісток давно загиблих істот, завдяки простоті їх майже не можливо зламати.

Даний набір є подарунком для поселенців Нового світу

Кістяна пила

Сокира із лопатки Огра

Молот із кістки

Кістяна мотига

Голка із ключиці птаха

Долото із суцільного стегна

Взявши інструменти група направились до виходу. Минувши великий зал вони побачили знайомий струмок. Сонце вже зникало за горизонтом. Всі йшли мовчки, після бійки ніхто не хотів сказати хоч слово.

<http://tl.rulate.ru/book/5485/109108>